Promiscuity is not prevalent

זנות לא שכיחא –

OVERVIEW

The גמרא באplains that ר"ל does not agree with ר"י that the reason the הכמים were were by גמרא is because of שמא איחפה, since ד"ל maintains that שכיחא is not שכיחא. Our זנות לא שכיחא חוספות עומוווי זנות לא שכיחא.

The explanation of the phrase זנות לא שכיחא is that זנות with אדים and התראה, which will lead to a חיוב מיתה, is not שכיה (and therefore no will be made out of concern for this type of זנות) -

אבל לא בעי למימר דשום זנות לא שכיח

However, the גמרא did not mean to say that any type of זנות is not שכיה (and therefore no תקנה should be made out of concern for any type of ונות) –

-דהא בריש כתובות (דף ב,א) תקנו שתהא בתולה נישאת ביום הרביעי ודהא בריש כתובות ודר הקנו שתהא teaches that the הכמים instituted that a בתולה should marry on the fourth day (Wednesday) -

שאם היה לו טענת בתולים ישכים לבית דין דחיישינן לאיקרורי דעתא So that if the husband has any בתולים claims he should come early on Thursday to "בי", for we are concerned (if he does not marry on Wednesday) that he will calm down and not go to בי" בי" בי" ונות נמרא א בי" לובות המרא המרא הובות ולום מולים ולובות לובות (טענת בתולים that we are concerned for זנות (טענת בתולים as it appears from the כתובות חו גמרא העדים ובהתראה). נמרא בעדים ובהתראה (מולים בעדים ובהתראה).

תוספות suggests an alternate distinction between the two סוגיות:

המסתברא⁵ דטפי איכא למיחש לשמא תזנה⁶ מלשמא זנתה

TT 1 1 1 111

¹ The husband will be מחפה for her only if she may receive מיתה (which can occur only בעדים ובהתראה), otherwise if there is no חיוב מיתה he will not be מחפה for the consequences are not so dire. See (however) 'Thinking it over' # 2.

² טענת בתולים means that the husband will claim that he did not find her to be a בתולה when he was בתולים her. There is a concern that she was (ברצון) after the קידושין, when she is already considered an אשת איש. If indeed that is the case, she is אסורה לבעל ולבועל and her husband may not continue to live with her.

³ The בית דין would convene on Mondays and Thursdays. So if he marries on Wednesday, he will still be passionate about his discovery, he will go to בי"ד on the next morning and they will instruct him what to do.

⁴ It may be possible that he will continue to live with his wife באיסור.

⁵ The marginal note indicates that the remainder is not from תוספות. Initially our חוספות maintains that there is a difference between זנות בלא עדים and זנות בלא עדים, however the following two explanations do not make this distinction.

⁶ In כתובות we are discussing when she should marry; the משנה says that she should marry on Wednesday, because perhaps from now (after the קידושין) until the wedding she may be מזנה.

And it is logical to assume that there is a greater concern that perhaps she may be מזנה (in the future), than perhaps she was already מזנה (in the past).⁷

תוספות offers an additional distinction between the two גמרות:

רעוד דהתם אף על גב דלא שכיח עשו תקנה וחשו שלא תאסר עליו עולמית ויתפסנה באיסור And additionally, there in מס' כתובות is not שכיה is not שכיה, nevertheless the חכמים made a חכמים that she should marry on Wednesday, for they were concerned that she should not be forbidden to him forever and he will remain with her in a forbidden manner⁸ -

אבל הכא לא חשו אי מחייבת מיתה ולא מיקטלה כיון דלא שכיח⁹:

However here the הכמים were not so concerned if really she is liable for the death penalty and she will not be executed, since it is not common.

SUMMARY

We are זנות החושש without עדים והתראה, but not for זנות בעדים וכוי. We are חושש. We are ממא תזנה but not שמא זינתה but not שמא זינתה was we are concerned for a איסור שולמית if it will result in an איסור עולמית.

THINKING IT OVER

1. איסור states that in איסור it is an איסור עולמית, but not here. ¹⁰ Seemingly here there can also be an איסור עולמית, if the husband or the בועל (re)marry this woman after she receives the גייטור עולמית. What is the difference between the two cases?! 12

2. Does the concern of שמא יחפה apply (nowadays) when there is no דיני נפשות? 13

 11 She is אסורה לבעל ולבועל.

⁷ In our אמרא he is writing a גנו (according to ר"י) are to be concerned that he is writing the מחפה על to be מחפה על to be בת אחותו , because she already was חנה. (It is hard to imagine that he is writing now a מונה because he is concerned that she may be מזנה [see מזנה].) It is more logical to be concerned that something may happen and take the appropriate measures in case it does happen, than to assume that something untoward actually happened and take steps to prevent any unwanted consequences. [It is somewhat similar to what the אמא ימות היישינן that שמא מת לא חיישינן שמא ימות היישינן שמא ימות היישינן שמא ימות היישינן נה"מ (see מות מות היישינן ובה"מ states later (בה"מ שמא ימות היישינן ובה"מ שמא ימות היישינן ובה"מ שמא ימות היישינן ובה"מ (see

 $^{^{8}}$ In a case where there may be an איסור עולמית, the חכמים were concerned even for a חשש רחוק.

⁹ See 'Thinking it over'.

¹⁰ See footnote # 8.

¹² See רש"ש ונח"מ.

 $^{^{13}}$ See תוס' יח.א ד"ה הנהו and בל"י אות שצז.